

В Кюстендил тържествено бе отбелязана 140 годишнината от блажената кончина на митрополит Иларион Ловчански-Кюстендилски

В съботния ден на 17 февруари в храм „Успение Богородично“, гр. Кюстендил, бе отслужена заупокойна света Литургия в памет на блаженопочиналия Иларион митрополит Ловчански и Кюстендилски, от чиято кончина тази година се навършват 140 години.

Богослужението бе възглавено от Техни Преосвещения Белоградчишкия епископ Поликарп и Велбъждския епископ Исаак, викарии на Софийския митрополит. Заедно с тях съслужиха архимандрит Евтимий, духовен надзорник на Софийска епархия, игумен Фотий от Осоговския манастир в Македония, ставрофорен иконом Георги Паликарски, архиерейски наместник на Дупнишка духовна околия, иконом Светослав Григоров, предстоятел на храма, ставрофорен иконом Генади Генадиев, протойерей Даниел Хаджийски, протойерей Виктор Мачай, протойерей Стефан Георгиев,

свещеник Иларион Стоянчов, свещеник Мирослав Костов, свещеник Георги Тасков, както и йеродяконите Вартоломей и Поликарп.

Църковните песнопения бяха изпълнени от софийските псалти Емил Първанов и Даниел Кутлев.

Богослужбата бе уважена от Александър Пандурски, областен управител на област Кюстендил, зам.-кметовете на община Кюстендил, общински служители, общественици от Кюстендил и региона, както и десетки вярващи православни християни. На службата молитвено присъства монахиня Фотиния, игумения на Гранишкия манастир "Св. Мина".

По време на литургията, заменяйки архиерейската корона с монашеско було, епископите произнесоха заупокойна молитва за блаженопочиналия Иларион, митрополит Ловчански и Кюстендилски и новопреставилия се Сливенски митрополит Йоаникий, от чиято кончина днес се изпълват 40 дни.

В края на литургията епископ Поликарп благослови духовенството, певците и храмовото изпълнение от името на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит, като припомни че трябва да обичаме, да почитаме и да си спомняме за нашите предци, които са ни учили на словото Божие.

„В днешния ден си припомняме нелекия житейски път на митрополит Иларион, път възвишен, по който е вървял с молитвата, с кръста Христов, със себеотдаването на Църква и народ, да подбуди българския народ към просвещение, просвета и свобода“ – каза епископ Поликарп и разказа накратко житието на митрополит Иларион. Той отбеляза, че митрополитът, починал на 31 януари 1884 г., е погребан в храма според древния чин за погребение на епископ – седнал на трон.

“Честити и радостни сме, че имаме в нашата епархия такъв великан на духа, благочестието и на желанието за човешки свободи на верния народ. Кюстендил трябва да бъде горд, че има за основа на духовния и социалния си живот такъв бележит пример. Нека си спомняме за дядо Иларион и да бъдем негови достойни чедата и последователи, които да помнят неговия идеал и да бъдем в свое време и място пример като него за настоящите поколения и за идещите след нас” – каза още в словото си епископ Поликарп.

След литургията, в храма бе извършена панихида и поклонение на гроба на митрополита.

Според програмата за тържественото отбелязване на годишнината, организирана от Софийска света митрополия, Архиерейско наместничество – Кюстендил, Община Кюстендил и Регионален исторически музей “Акад. Йордан Иванов” и регионалната библиотека “Емануил Попдимитров”, след отдадената духовна почит на упокойният се митрополит във Възрожденското училище край храма бе представена документална изложба и публични лекции за живота и делото на митрополит Иларион. Той бе представен в качеството му на духовен водач в Ловеч и най-вече в Кюстендил, оповестени бяха малко известни факти от живота му. Митрополитският храм “Успение Богородично” също бе представен с изследване на архитектурата и иконописта му, което показва неговата ценност и уникалност.

+++

Бележитият български духовник и борец за църковно-духовна независимост на родната ни Църква и народ, Негово Високопреосвещенство Ловчанският и Кюстендилски митрополит Иларион е участник в борбите за самостоятелна Българска църква в Османската империя.

От 1852 до 1872 г. е Ловчански, а от 1872 до 1884 – Кюстендилски митрополит. През 1872 г. е избран за първи български екзарх, но не е утвърден от султана.

Митрополит Иларион е роден през 1800 г. в махала Горни Чукани на град Елена. Светското му име е Иван Иванов. Напуска родния си град рано и постъпва монах в Къпиновския манастир. Учи в килийното училище на манастира. Приема монашество през 1819 година. Служи при търновските митрополити на Гръцката патриаршия като дякон, йеродякон, архимандрит и протосингел. През юни 1850 г. е избран за Аксиуполски епископ.

Той е начело на Ловчанска епархия от 1852 до 1872 г. Като най-възрастен митрополит е избран за председател на Първия църковно-народен събор през 1871 година. На 12 февруари 1872 г. Синодът на Българската екзархия избира Иларион Ловчански за Български екзарх. Обвинен е в размирност на Ловчанска епархия във връзка с дейността на Вътрешната революционна организация и Васил Левски. Подава оставката си пет дни по-късно под натиска на Високата порта.

През юли 1872 е избран от Синода за титулярен екзархийски митрополит на Кюстендилска епархия. Участва като народен представител в Учредителното събрание и приемането на Търновската конституция.

Умира в Кюстендил на 2 февруари 1884 година. Погребан е в митрополитската църква “Успение Богородично”.

Текст и снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg